

यस अध्यायको निम्ति पढनुहोस्: २ तिमोथी ३:१६, १७, लूका २१:३६, उत्पत्ति २:२०-२५, २:१५-१७, ३:६-११, २१।

स्मरण गर्नुपर्ने पद: अब परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो। उहाँले परमेश्वरको प्रतिरूपमा उसलाई सृजनुभयो। उहाँले नर र नारी बनाएर सृष्टि गर्नुभयो।" उत्पत्ति १:२७ रूपान्तरित।

जब लुशिफरको पतन भयो उसको पतन स्वर्गमा मात्र सिमित भएको थिएन। आफ्नो झुठो र छलकपटको चर्तिकलालाई उसले यस पृथ्विमा पनि फैलायो। बाइबलको स्पष्ट सत्यलाई सफलतापूर्वक लुशिफरले वंग्याएको देख्दा हामी छक्क पर्नेपर्ने आवश्यक छैन। उसले गरेर नै करौडौं मानिसहरू झुठमुठमा विश्वास गर्न सफल भइरहेका छन्।

उत्पत्तिको पुस्तक स्पष्ट छ: जसरी यस संसारमा खानेकुराको उपभोग शृङ्खलावद्ध हुन्छ, त्यसरी नै मानिस सबभन्दा माथिल्लो तहबाट सुरु भएको थियो। सुरुमै तिनीहरूलाई परमेश्वरको प्रतिरूपमा सृष्टि गरिएको थियो। विकासवाद सिद्धान्तले वकालत गरे अनुसार तिनीहरू करौडौं वर्ष लगाएर शुक्ष्म अणुबाट बढ्दै ठूलो भएका थिएनन्। अति शुक्ष्म प्राणी माइक्रोब जस्तो तल्लो तहबाट मानिस सुरु गरिएको हो भनेर विकासवाद सिद्धान्त अर्थात इभ्युल्युशनले सिकाउँदछ। अनि खरबौं वर्ष लगाएर शृङ्खलावद्ध रूपमा त्यो शुक्ष्म जीव वा कोष बढेर माछा, जन्तु बाँदर भएर मानिसको रूप लियो भनेर नास्तिक विकासवादले सिकाउँदछ। (मानिसलाई परमेश्वरको विश्वासबाट फर्काउन यो सिद्धान्त सारा शिक्षाको पाठ्यपुस्तकमा पनि समावेश गरिएको छ)। तर मानिस सबभन्दा उच्च तह परमेश्वरको

स्वरूप लिएर सृष्टि गरिएको हो भनेर बाइबलले सिकाउँदछ। तर पापले गर्दा तिनीहरू कसरी लगातार तल्लो स्तरमा गिर्दै गए भनेर बाइबलले देखाउँदछ।

उत्पत्तिको पुस्तकमा उल्लेखित लुगाको प्रतिकलाई लिएर मानिसको पतन कसरी भयो र त्यसको समाधान के हो भनेर यस अध्यायमा हामी हेर्नेछौं।

१. प्रारम्भिक दिनहरू (२ तिमोथी ३:१६,१७)

उत्पत्तिको प्रथम दुई अध्यायहरू सरसरती पढ्नुहोस्। परमेश्वरले भर्खरै सृष्टि गर्नुभएको संसार कस्तो थियो होला भनेर कल्पना गर्नुहोस्। साँच्चिकै, त्यो संसार पापबाट दुषित भएको थिएन। त्यसबैलाको संसार र अहिलेको संसारमा के भिन्नता छन्?

कस्तो सुन्दर, आनन्दप्रद संसारमा आदम र हवालाई राखिएको थियो भन्ने कुरालाई हामीले कल्पनानै गर्न सक्दैनौं। उनीहरूको घर अत्यन्त सुन्दर बाँगेचा थियो जहाँ जन्तु जनावर र अन्य जीवित वस्तुहरू उनीहरूका बफादारी मित्र भएर चहारथे। सौन्दर्य दृष्य, मिठो बास्ना भएका फुलहरू, रङ्गीचङ्गी चराहरू र विभिन्न जात जातका जनवारहरू देखेर तिनीहरू ताजुव भएका थिए। तिनीहरूमा भएको परमेश्वरको प्रेम र एक आपसमा भएको प्रेमले गर्दा तिनीहरूको आनन्द अत्यन्त गहिरो थियो। त्यो भन्दा वढि अरु कुनै कुराको आवश्यकता भएको आदम र हवालाई महशूस भएको थिएन। उनीहरूका स्वामी तथा सनातन परमेश्वरको निर्देशन अनुसार तिनीहरूले बाँगेचाको हेरचाह गर्दथे। उनीहरूको सृष्टिकर्तासँगको बराबर भेटतर्फ तिनीहरू उत्सुक हुन्थे। बाँगेचामा परमेश्वर र तिनीहरू सँगसँगै हिँडडुल गर्दथे। तिनीहरूले उहाँसँग कुरा गर्थे। उहाँले तिनीहरूलाई माया गर्नुहन्थ्यो भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो। परमेश्वरप्रति तिनीहरूको प्रेम दिनप्रतिदिन वढदै गएको थियो।

पापको ज्ञान नभएको संसारमा रहेर आदम र हवाको सम्बन्ध तिनीहरूको सृष्टिकर्तासँग विकसित हुँदै वढ्दै गएको थियो। हजारौं वर्षदेखि दुषित भएको यस संसारमा पनि हाम्रो परमेश्वरसँग घनिष्ठ सम्बन्ध हामी कसरी कायम राख्न सक्छौं? यसको जवाफको निम्ति हेर्नुहोस: २ तिमोथी ३:१६,१७, लूका २१:३६, यूहन्ना १७:३।

आदम र हवा परमेश्वरसँग मुखामुख कुरा गर्दथे। यो गरिमामय अवसर हामीलाई अहिले छैन। तर आदम र हवा जीएको जस्तै हामी पनि दिनदिनै त्यहि परमेश्वरसँग रहन र जीउन अवसर पाएकाछौं। हो, पापले हामीलाई छेकेको छ। तर स्वर्ग र पृथ्विको बिचमा कहिलै पनि नतोड्ने सम्बन्ध येशूले गाँस्नुभएको छ। अहिले नै जतिसक्थो उति परमेश्वरसँग नजिक रहेर जीवनलाई अर्थमूलक बनाउन येशूले हाम्रो लागि ढोका खोल्नुभएकोछ।

तपाईं परमेश्वरसँग कत्तिको नजिक भएर हिँडिरहनुभएकोछ? यस जिज्ञासलाई खोतल्दा आफैलाई केहि प्रश्नहरू गर्नुहोस: यी नजिकको सम्बन्धलाई सुदृढ पार्न मैले के गरिरहेको छु? के यस्ता कुराहरूको पछि लागेको छु जसले गर्दा परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा आँच ल्याइरहेको छ? परमेश्वरसँग नजिक भएर हिँड्न मैले के गर्नुपर्दछ?

२. नाङ्गो, तर लज्जित छैन (उत्पत्ति २:२२-२५)

हो, प्रारम्भिक अवस्थामा संसार कस्तो थियो भनेर हामीले कल्पना गर्न अति कठिन छ। पापले हाम्रो दिमागलाई बटारेको छ। त्यसले गर्दा अदनको बाँगेचामा आदम र हवाले कस्तो पापरहित जीवन बिताएको थियो भनेर पूर्ण रूपमा सोचन सक्दैनौं। दुःख, पिडा, कष्ट, झुठमुठ, घातअन्तर्घात, मृत्यु, बिछोद, वियोग, क्षति, नाश, लाजशर्म, यौन दुर्व्यवहार वा लैङ्गिक शर्म (जुन कि आज विश्वमा सरलै रूपमा बलियो अड्डा जमाइरहेको छ) आदि आदमले बेहर्नु परेको परेको थिएन।

आदम र हवाको बिचमा कस्तो घनिष्ट सम्बन्ध थियो भनेर उत्पत्ति २:२०-२५ले देखाउँदछन्?

आदम र हवा दुई जीउ नभएर एक जीउ भएका थिए (उत्पत्ति २:२४)। एक आपस र परमेश्वरसँग उनिहरूको घनिष्ट सम्बन्ध थियो। तिनीहरू नाङ्गो भएतापनि लज्जा थिएन भनेर २५पदले स्पष्ट पार्दछ।

“पापरहित दम्पती, आदम र हवाले कुनै पनि मानव निर्मित कपडा लगाएका थिएन। स्वर्गदूतहरूले लगाएका ज्योति र गौरवशाली लुगाले आदम र हवालाई ढाकेको थियो। जबसम्म तिनीहरू परमेश्वरको निर्देशनमा चले तबसम्म तिनीहरूलाई निरन्तर रूपमा ती ज्योतिको पोसाकले छोपेको थियो।”-एलेन जी हाइट, *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस्*, पृ. ४५बाट रूपान्तरित।

त्यो गरिमामय ज्योतिको पोसाक ठ्याक्कै कस्तो थियो होला? यसले कसरी काम गर्दछ? अनि त्यसको उद्देश्य के हो? यो हामीलाई खुलाएको छैन। ज्योतिको पोसाकले उनीहरूलाई ढाकेतापनि तिनीहरू नाङ्गो थिएन रे ! ज्योतिको पोसाक लगाएर लाज थिएन भनेको अर्थ तिनीहरूको बिचमा भएको नाङ्गोपना पूरा ढाकिएको थिएन भनेर जनाउँछ। तर त्यस पापरहित संसारमा त्यसको पर्वाह थिएन। कारण किनभने त्यस संसारमा लाजशर्म भन्ने थिएन।

त्यस पापरहित दम्पतीको बिचमा कस्तो शारीरिक घनिष्टता थियो भनेर आदम र हवा नाङ्गो थिए भन्ने तथ्यले बताउँछ। तिनीहरूको खुलस्त जीवन निष्कपट थियो। एक आपस र परमेश्वरको सामुन्ने आदम र हवाले स्वतन्त्ररूपमा इमान्दारी र निष्कपट तथा एक आपसमा टाडा राख्ने कुरारहित जीवन पूर्ण रूपमा बिताइरहेका थिए। यो परमेश्वरको योजनामुताविक थियो। यो कस्तो असल र आनन्दमय जीवन थियो होला भन्ने कुरा पापले प्रदुषित भएको कुनै पनि दिमागले सोच्ने क्षमता नै छैन।

तपाईंको जीवन कतिको खुला छ? के तपाईंले इसाई मुकुण्डो लगाएर यस्तो जीवन बिताइरहनुभएको छ जसलाई अरूले देख्दैन तर आफूबाटचाहिँ लुकाउन सकिन्दैन? (पढ्नुहोस्: मत्ती १०:२६)। यदि यो सत्य हो भने तपाईंको जीवनको कुन भागलाई परिवर्तन गर्नु आवश्यक छ?

३. परिक्षा तथा लालच (उत्पत्ति २:१५-१७)

यो भन्दा अघिल्लो अध्यायमा एउटा अत्यन्त महत्वपूर्ण तथ्यलाई औँल्याइएको थियो, त्यो हो: परमेश्वरले दिनुभएको आत्मनिर्णयको अधिकार अर्थात ठिक र बेठिकलाई चुन्ने आत्मअधिकार। हो, ती स्वतन्त्रताबिना मानिसहरूले असल वा नैतिककार्य गर्न सक्षम होला। तर यो यस्तो उपकरण जस्तै हुनेछ जुन कि चोरआदि पसदा घरका मानिसहरूलाई सजगता बनाउने स्वचालित बज्ने घन्टी जस्तै। तर त्यस स्वचालित बज्ने घन्टीलाई नैतिक तथा चरित्रवान वस्तु भनेर कस्ले भन्छन् र? त्यसरी नै आत्मनिर्णयको अधिकार नभएको मानिसहरूलाई नैतिक वा चरित्रवान भनिन्दैन। स्वतन्त्र तथा आत्मनिर्णय भएको जीवमात्र नैतिक तथा चरित्रवान हुनसक्छ।

आत्मनिर्णय र स्वतन्त्रतालाई निरन्तररूपमा उपभोग गरिरहोस् भन्ने हेतुले परमेश्वरले आदम र हवाको सामु एक सरल जाँच वा पारख ठड्याइ दिनुभएको थियो। उनीहरूलाई दिइएको स्वतन्त्रता वा आत्मनिर्णयलाई ठिक रूपमा प्रयोग गरिरहेको प्रमाण तिनीहरूले दिनुपर्दथ्यो।

आदम र हवालाई दिएको परिक्षा वा पारख कतिको सरल थियो भनेर उत्पत्ति २:१५-१७मा उल्लेख गरिएको छ, पढ्नुहोस्। कुन स्थान र वातावरणमा त्यो परिक्षा उभ्याइएको थियो, सो सोच्नुहोस्। त्यस स्थानमा पाप गर्दा पाप कतिको पापपूर्ण भएको रहेछ भनेर त्यसले बताउँछ?

शायद मधुरो, मिठो वा आकर्षित बोलीद्वारा सैतानले हवालाई कसरी आफ्नो चक्रव्युहमा पान्यो भनेर उत्पत्ति ३:१-४मा उल्लेखित शब्दहरूलाई ध्यानपूर्वक अध्ययन गर्नुहोस्। सत्य त सैतानले पनि बोल्दो रहेछ तर त्यसमा असत्य वा झुठमुठ मिसायो भने त्यो सत्यलाई असत्यले कसरी माथ गर्दोरहेछ भनेर ती पदहरूले हामीलाई छर्लङ्ग पारिरहेको तपाईंले कसरी देख्नुहुन्छ?

अदनको बाँगेचामा उभ्याइएको रुख “असल र खराब” भनेर उल्लेख गरेको त घतलागदो नै मान्नुपर्दछ। असल कुराबाट आदम र हवा बाँचित रहेर बसुन् भन्ने परमेश्वरको इच्छा कदापी थिएन। परमेश्वरले आदम र हवासहित सृष्टि गर्नुभएको सारा संसार राम्रो थियो, राम्रो मात्र होइन अति राम्रो वा असल पनि थियो (उत्पत्ति १:३१)। तर परमेश्वरले खराबको ज्ञानबाट आदम र हवालाई सुरक्षित राख्न चाहनुभएको थियो।

यो तथ्यलाई बुझ्न त्यत्ति सान्हो त छैन, छ त? हाम्रो पतित संसारमा पनि हाम्रा आमाबाबुहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई खराबको ज्ञानबाट सुरक्षित राख्न चाहिरहेको हामीलाई थाहा छ। त, परमेश्वरले आदम र हवालाई सुरक्षित राख्न झन कति चाहनुभएको होला? दुष्ट वा खराबबाट सुरक्षित तिनीहरू सुरक्षित भएर बसोस भन्ने परमेश्वरको चाहना थियो। केवल एउटा ज्ञानबाट आदम र हवाले पहिरिरहेका ज्योतिको पोसाकबाट अलग नभइ सुरक्षित भएर बसोस भन्ने सनातनका सृष्टिकर्ता पिता परमेश्वरको चाहना थियो।

खराबीलाई देखेर त्यसबाट अलग हुन सधैं सजिलो त छैन। विभिन्न प्रकारले दुष्ट, खराब र कुनियत लुकिरहेका हुन्छन्। दुष्टताले अपनाएको केहि बाटोहरू के तपाईंलाई थाहा छ? ती खराब वा दुष्टहरूलाई कसरी हामीले पहिचान गरिरहने जसले गर्दा हामी तिनीहरूबाट सुरक्षित भएर बस्न सक्छौं?

४. नयाँ लुगाको जोडि (उत्पत्ति ३:६-११)

हामीलाई राम्ररी थाहा छ, आदम र हवाले जाँचमा असफल भए वा फेल भए। यो दुर्भाग्यपूर्ण वा खेदजनक थियो मात्र भन्दा त्यो असफलको परिभाषा यथेष्ट हुँदैन। आदम र हवाको असफल परखलाई दुःखपूर्ण मात्र छन् भनेर पुग्दैन। परमेश्वरको आज्ञालाई लत्याउँदा आदम र हवाले ल्याएको भयङ्कर परिणामलाई खेदपूर्ण भन्दा पुग्छ र?

जब आदम र हवाको पतन भयो तब सबभन्दा पहिलो अनुभव तिनीहरूलाई के भयो? हेर्नुहोस्: उत्पत्ति ३:६-११। पद ५मा सैतानले जे हुन्छ भन्यो त्यो ठ्याक्कै भएको थियो। यसको अर्थ के हो? तिनीहरूको पापको परिणाम के थियो भनेर हामीलाई ती पदहरूले बताउँछन्?

आदम र हवाको आँखाहरू खुले। सैतानले जे भन्यो त्यहि भएको थियो। अब आदम र हवाले संसारलाई पहिलोको भन्दा फरक दृष्टिकोणले हेर्न थाले। ती पदहरूभरि नै तिनीहरू नाङ्गो भयो भन्ने विषयलाई औँल्याइरहेको हामीले पाउँछौं। जब आदम र हवा निर्दोष हुनुबाट बंचित भए तब तिनीहरू पापको लुगा लगाउन पुगे, यो नै तिनीहरूको नग्नपना थियो। यसले परमेश्वर र एक आपसको पारस्परिक सम्बन्धमा पनि धक्का पुऱ्याइयो। तिनीहरूले आफूहरू नाङ्ग छौं भन्ने पाएको आभास नै परमेश्वरबाट गिरेका थिए भनेर पुष्टि हुन्छ।

अचम्म कुरो त अझ यो छ, परमेश्वर आफैले तिनीहरूलाई प्रश्न गर्नुभयो: “तिमीहरू नाङ्गै छौं भनेर कसले भन्यो?” (पद ११)। जब तिनीहरू निर्दोष थिए तब तिनीहरू नाङ्गै थिए भनेर कहिलै पनि सोचेका थिएनन्। यो स्थिति उनीहरूको निम्ति स्वाभाविक थियो, त्यसकारण त्यसको बारेमा तिनीहरूले केहि सोचैकै थिएन। अब आफ्ना कामले गर्दा तिनीहरू शर्मले मर्न थाले।

आफ्नो नग्नपनाको बारेमा आदम र हवाले दिएको जवाफको मूल तात्पर्य के हो?

परमेश्वरसँगसँगै हिँड्दा भय भन्ने थاهै नभएका आदम र हवा अब झाडी भित्र लुक्न पुगे। जब तिनीहरूले एक आपसमा हेरे त तिनीहरू तिन छक्क भए। अनि परमेश्वरको सामु तिनीहरूले आफूहरूलाई छोप्न खोजेका थिए। अब आफूहरू नाङ्गै भएकोले केले छोपौं केले छोपौं भनेर खोज्दा अन्जिरका पातहरूद्वारा आफूहरूलाई छोपे। ती पातहरू भन्दा अर्को विकल्प तिनीहरूले पाएका थिएनन्। कर्मद्वारा धर्म वा मुक्ति पाइन्छ भन्ने प्रथम धारणा यहाँबाट सुरु भएको पाउँछौं। पापको समस्यालाई मानिसहरूले आफ्ना अथक प्रयास तथा उपायहरूद्वारा समाधान गर्न खोजिरहेका छन्। निश्चयनै आदम र हवाका क्रियाकलाप खेदपूर्ण थियो, तर हामीले अहिले अपनाइरहेका उपाय भन्दा खराब त थिएन।

५. जनावरको छाला (उत्पत्ति ३:२१)

पाप गरेपछि आदम र हवाले के भने र के गरे भनेर अधिल्लो बुँदामा हेर्‍यो। यस बुँदामा तिनीहरूलाई परमेश्वरले के भन्नुभयो, सो हेर्नेछौं। आदम र हवालाई छालाको लुगा लगाइदिनुभयो (उत्पत्ति ३:२१) भन्ने कथनले सुसमाचारको प्रतिकलाई देखाउँछन्।

प्रथमतः आदम हवाले लगाएका अन्जिरका पातहरू उपयुक्त थिएनन् न त तिनीहरूको नग्नतालाई पूरै ढाकेको थियो। यदि त्यो पर्याप्त भएको भए ती पतित दम्पतीलाई छालाको लुगा लगाइ दिन अनजान जनावरहरूलाई मार्नु परेको थिएन। त्यसरी नै हाम्रा सबै धर्मकर्महरू वा व्यवस्था अर्थात् नितिकृती पालन गरेर मुक्ति पाउने भए येशूको मृत्युको आवश्यक थिएन। हाम्रो व्यक्तिगत वा समूहगत प्रयासले मुक्ति पाउँदैनौं। निर्दोष जनावरको मृत्यु भन्दा अन्जिरका पातहरू लगाउँदा तकलिफ हुने थिएन। अनि हाम्रा कामहरू येशूको मृत्यु भन्दा सस्ता हुँन्थे। जे भएतापनि हाम्रा अन्जिर अर्थात् धर्मकर्मका लुगाफाटाहरू मुक्ति पाउन यथेष्ट छैन। त्यस कारण येशू हाम्रो निम्ति मर्नुभयो। त्यसैकारण निर्दोष जनावरलाई मार्नुपरेको थियो। मुक्ति पाउन

येशूको मृत्युको विकल्प अरू थिएन (गलाती ३:२१, रोमी ३:२१-२८)।

अन्जिर अर्थात् झाडिका पात र जनावरका छालाहरूको बिचमा मुख्य भिन्नता के छन्? जनावरको छालाबाट हामीले के पाउँछौं जुन पातको लुगाले पाउँदैन? त्यसको सहि जवाफ हो: रगत। यहि एकलो कुराले उत्पत्ति ३:२१मा हामीलाई सुसमाचार देखापरेको छ भनेर दावी गर्नसक्छौं। (हेर्नुहोस्: लैव्य १७:११, प्रकाश १२:११, १ पत्रुस १:१८,१९ र हिब्रू ९:२२)

उत्पत्ति ३:२१पदको उत्कृष्ट अंश त अन्तिम अंश भनेपनि हुन्छ। यसमा लेखिएको छ: "उहाँले (छालाको) लुगा लगाइदिनुभयो।" हिब्रू भाषामा यो स्पष्ट छ: परमेश्वरले नै जनावरको छाला आदम र हवालाई लगाइदिनुभएको थियो। यो उहाँको कार्यशैली थियो। ती नाङ्गो दम्पतीको लाजलाई असली रूपमा छोप्ने प्रथम् अग्रसरता परमेश्वरले नै चाल्नुभएको थियो। पापको तुरन्त परिणामले आदम र हवाको नगनतालाई उदाङ्ग पार्‍यो भनेर हामीले अधिल्लो बुँदामा हेर्‍यौं। मारिएका जनावरको छालाले आदम र हवालाई लगाइदिएर परमेश्वर आफैले समस्याको समाधान गर्नुभएको थियो। तर पदले भन्दछ: तिनीहरूलाई छालाले छोपे। तर कस्तो किसिमको छाला भनेर हामीलाई भनिएको छैन। तर कुन् छाला भनेर अनुमान गर्न त्यत्ति सान्हो त छैन। हेर्नुहोस्: उत्पत्ति २२:८, यूहन्ना १:३६, यूहन्ना ३:१६।

सृष्टि अर्थात् समयको सुरुवातमै परमेश्वरले मुक्तिको योजनालाई खुलासा गर्नुभएको थियो। आदम र हवाको पाप कुनै चानचुने नभएर भयङ्कर थियो। तर परमेश्वरको अनुग्रह त्यो भन्दा महान् थियो जसले तिनीहरूलाई पापबाट उद्धार गर्न सकिन्थ्यो। यो मूलसार हामीले कहिलै पनि बिर्सनु हुन्न।

येशूमा आस्था र विश्वास राखे मुक्ति पाइन्छ भन्ने अचम्मको प्रतिज्ञाहरूको बारेमा सोच्नुहोस्। येशूले गर्नुभएको कार्यमा हामीले मुक्ति

पाउँछौं भन्ने कुरालाई सोच्नुहोस्। हामीहरूले गर्ने अथक प्रयासमा मुक्ति पाउँदैनौं। येशूको धार्मिकता तपाईंको जीवनको केन्द्रविन्दु हुनुपर्छ भनेर तपाईंले कसरी सिक्ने जसले गर्दा तपाईं दिनप्रतिदिन उहाँसँगै हिँड्न शक्ति पाउनुहुन्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: एलेन जी हाइटका यी सामग्री पढ्नुहोस्: *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफटस्* पृ. ४४-७०मा उल्लेखित अध्याहरू, “द क्रियशन” “द टेम्पेशन एण्ड फल” र “द प्लान अभ रिडेम्पशन।”

“पवित्र अदनको बैंगैचामा हाम्रा प्रथम पूर्खा आदम र हवालाई निर्दोषको सेतो पोसाक परमेश्वरले लगाइदिनुभएको थियो।....आफूले गुमाएका निर्दोषको पोसाक लगाउन मानिस आफैले केहि पनि गर्न सक्दैन।.... केवल येशू आफैले उपलब्ध गर्नुभएको पोसाकले मात्र परमेश्वरको सामु दोषरहित भएर हामी उभिन योग्य बन्न सक्छौं। येशूको आफ्नै धार्मिकताको यो पोसाक प्रत्येक पश्चातापी र विश्वासी जनलाई ओढाइ दिनुहुन्छ।....स्वर्गको तानमा बुनिएको त्यस पोसाकमा मानिसको अथक प्रयासबाट बुनेको एउटा सानो धागो पनि हुँदैन। मानविय चोला लिएर येशूले सुद्ध तथा सिद्ध चरित्र देखाउनुभएको थियो। त्यहि चरित्र हामीलाई उपलब्ध गराउन उहाँ चाहनुहुन्छ।”- एलेन जी हाइट, *मारानाथा*, पृ. ७८बाट रूपान्तरित।

“हाम्रा स्वामी येशू खीष्टले आफ्नो धार्मिकताको पोसाक तयार गर्नुभएको छ। अनि पश्चाताप र विश्वास गरेर नयाँ जीवनमा हिँड्न चाहने प्रत्येक विश्वासीलाई त्यस पोसाक पहिराइदिनुहुन्छ जुन विश्वास अथवा आस्थाबाट पाइन्छ।....जब प्रभुले विश्वासी पापीलाई हेर्नुहुन्छ तब उसले बुनेका अन्जिरका लुगालाई उहाँले हेर्नुहुन्न। त्यसको सट्टा उहाँले आफ्नै धार्मिकताको पोसाक देख्नुहुन्छ....।” एलेन जी हाइट, *आडभेन्ट रिभ्यु एण्ड सबाथ हेराल्ड*, नभेम्बर १५, सन् १८९८बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- क. सैतानले हवाको मनलाई बङ्गाउन कुन उपायहरू अपनायो जसले गर्दा ऊ पतित भयो, हेर्नुहोस्: उत्पत्ति ३:६? सैतानले अहिले पनि त्यहि उपायहरू प्रयोग गरेर हामीलाई कसरी छलन सफल भइरहेको छ?
- ख. अदनको बँगैचाको कथाको मूल विषयवस्तु नाङ्गोपनाको बारेमा सोचनुहोस्। त्यहाँ के के भइरहेको छ भन्ने कुरालाई बुझ्न त्यस विषयले हामीलाई के जनाउँछ?
- ग. एलेन जी हाइटले यस अंशको सुरुमा व्यक्त गर्नुभएको सुसमाचारको अचम्मको सत्यलाई ध्यान गर्नुहोस्।
- घ. हिब्रू ५:१४ पढ्नुहोस्: “खँदिलो खाना तिनीहरूका निमित्त हो जो हुर्केका छन्। तिनीहरूले धेरै अभ्यासद्वारा आफूहरूलाई तालिम दिएका छन्। असल र खराबको बिचलाई तिनीहरूले छुट्याउन सक्दछन्।” (रूपान्तरित)। पाप, अधर्म, दुष्ट आदिको सम्पूर्ण जिज्ञासाको बारेमा सोचनुहोस्। “दुष्ट” शब्दको अर्थ नै के हो र? के यो सधैं एकनास भएर वस्छ र? वा पापको बारेमा प्रत्येक संस्कारको आफ्नै परिभाषा हुन्छ र? कुनै एउटा समाजमा खराब भनेको कुरो पछि त्यो खराब होइन भनेर पुष्टि भएको बारेमा सोचनुहोस् वा अर्को समाजमा खराब नभएको पनि बिचार गर्नुहोस्। कुन दुष्ट वा पापी छन् वा छैन भनेर बुझाउन समाज वा संस्कारले कसरी प्रभावित पार्न सक्दछन्? कुन असल र कुन खराब छन् भनेर निश्चित हुन हामी

हाम्रा समाज वा संस्कारबाट किन पार हुनुपर्दछ?
यशैया ५:२०लाई हामीले कसरी बुझ्ने?: “खराब वा
दुष्टलाई असल हो भन्ने मानिसहरूलाई कस्तो भयानक
समस्या आइपर्नेछ! जुन असल छ त्यसलाई खराब
भन्नेहरूलाई पनि ठूलो आपत्ती आइपर्नेछ !
अन्धकारलाई उज्यालो र उज्यालोलाई अन्धकार
भन्नेहरूलाई पनि कस्तो भयानक हुनेछ ! तितोलाई
मिठो र मिठोलाई तितो भन्नेहरूलाई पनि कस्तो घातक
हुनेछ !” (रूपान्तरित)।

